

portfolio

Beata Zięba-Zaborek / artystka wizualna

Beata Zięba-Zaborek

Mama dwójki dzieci, fotografka i nauczycielka. Ukończyła kulturoznawstwo na Uniwersytecie A. Mickiewicza i edukację artystyczną na Uniwersytecie Artystycznym w Poznaniu. Od 2019 roku uczy się fotografii analogowej. Naukę rozpoczęła w Ciemnicy – ośrodku myśli i działań fotograficznych pod kierownictwem Bogusława Biegowskiego. Tam też, na wypożyczonym aparacie wielkoformatowym powstały pierwsze ujęcia, które zapoczątkowały cykl fotograficzny o macierzyństwie. Projekt był kontynuowany dzięki stypendium Marszałka Województwa Wielkopolskiego w 2023 roku. Cykl Matrescencja o stawaniu się matką był pokazywany na wystawie indywidualnej w 2023 roku i doczekał się publikacji w Kwartalniku Fotografia. W swojej twórczości podejmuje temat tożsamości i kulturowego znaczenia matki. Moje obecne poszukiwania artystyczne koncentrują się na zgłębianiu kobiecej mocy, interesują mnie figura czarownicy/wiedźmy. Wystawa w Centrum Sztuki Współczesnej Zamek Ujazdowski umożliwi mi dalszą pracę nad cyklem autoportretów fotograficznych. Fotografowanie siebie to efekt wielomiesięcznej pracy nad zagadnieniem matczynej rany i jej skutkom na poziomie personalnym, duchowym kulturowym i globalnym.

WYSTAWY

2024 WYSTAW SIĘ W CSW, wystawa konkursowa Centrum Sztuki Współczesnej w Toruniu

2024 WODNOŚĆ, udział w wystawie konkursowej, Galerii Centrala Poznań

2023 Udział w wystawie pokonkursowej „Ogólnopolski Konkurs Fotograficzny Portret” organizowany przez BPiCK w Trzciance

2023 MATRESCENCJA, wystawa indywidualna o macierzyństwie w ramach projektu realizowanego podczas stypendium Marszałka Województwa Wielkopolskiego, Galeria Korczak

2020 STEREO POZNAŃ, udział w wystawie zbiorowej, tworzonej przez Ośrodek Myśli i Działań Fotograficznych Ciemnica, w Fotoplastykonie Poznańskim

2020 ŚLADAMI MISTRZÓW, Udział w wystawie zbiorowej podczas V Wielkopolskiego Festiwalu Fotografii im. Ireneusza Zjeżdżałki, organizowany przez Wojewódzką Bibliotekę Publiczną i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu

2020 Udział w wystawie pokonkursowej „Ogólnopolski Konkurs Fotograficzny Portret” organizowany przez BPiCK w Trzciance

2020 BABA – portret współczesny, wystawa podczas warsztatów artystki Krystyny Lipki-Czajowkiej w ramach 30 Festiwalu Malta

2018 MÓJ FYRTEL, wystawa w PIX.house wieńcząca cykl warsztatów z fotografii dokumentalnej

2017 MARGITA FOR FRIDA, wystawa towarzysząca biżuterii Małgorzaty Podgórskiej, Galeria YES

2017 REFLECTION _ WIOSNA MŁODYCH, Wystawa w Centrum Kultury Zamek w Poznaniu podczas Wiosny Młodych. Współtworzona z artystką Karoliną Szymkowiak.

Rzeka pod rzeką

W moim projekcie pracuję z "matczyną raną" robiąc fotograficzne autoportrety. Matki wyznaczają granice tego co możliwe, przez własne przekonania i zachowania, które zakorzenione są kulturze patriarchalnej. Jest to zakamuflowana, systemowa dewaluacja kobiet, która na poziomie globalnym prowadzi do dewastacji środowiska naturalnego. Leczenie matczynej rany znaczy dla mnie poznawanie i zaakceptowanie siebie samej. W moim działaniu chcę się przyjrzeć sobie, obnażonej, żeby zobaczyć siebie taką jaką jestem. Pragnę nawiązać kontakt z intuicją i wyłapać sygnały płynące z podświadomości. Ma to na celu nawiązanie kontaktu ze swoim prawdziwym self "miejscem, które jest źródłem spontanicznego gestu i prawdziwej myśli". Autoportrety będą wizualizacją moich snów.

MATRESCENCJA

WYSTAWA FOTOGRAFII BEATY ZIĘBY ZABOREK

GODZINA
18:00

WERNISAŻ 03-04.11.2023
STUDIO KORCZAK
ul. Głogowska 36/15a
Brama B II piętro

WIELKOPOLSKA

SAMORZĄD
WOJEWÓDZTWA
WIELKOPOLSKIEGO

kwartalnik
FOTOGRAFIA

Małgorzata Kaczmarek-Kuczyńska
Beata Zięba-Zaborek

Kiedy rodzi się dziecko, rodzi się matka

Czy na pewno? Czy faktycznie rodzimy się w pełni matkami w chwili porodu?

Beata Zięba-Zaborek mówi o stawaniu się matką w zupełnie innej przestrzeni niż narodziny. Kobiety portretowane przez artystkę doświadczają macierzyństwa w różnych jego odcieniach – są w pòłogu, w czasie karmienia, spędzają czas z niemowlęciem, bawią się ze starszakiem. Bywają same, bywają samotne, mimo ciągłej obecności drugiego człowieka. Bywają zaangażowane, bywają nieobecne. Poznają co to znaczy być matkami na różnych polach. Przeżywają *matrescencję* – proces, w którym na nowo konstruują swój obraz – kobiety, która staje się matką.

Artystka oddaje macierzyństwo matce – to właśnie mamy, nie ich dzieci, grają główną rolę w jej obrazach. Kobieta w fotografiach Zięby-Zaborek przeistacza się po doświadczeniu ciąży i porodu i otrzymuje nowe formy – karmicielki, koicielki, podpory, nosicielki, nauczycielki. Przy wszystkich tych hieratycznych wymiarach ciała kobiety to nadal ciało doczesne – potrzebujące regeneracji i wsparcia. Matka to przenikające się role wzniosłe i trywialne. Akty codzienne i niecodzienne. Przyziemność poporodowego brzucha i podniosły proces dawania życia. Codziennosc karmienia piersią i mistyczny akt tworzenia pokarmu z ciała człowieka.

Niczym w *Szczelinach Istnienia* Jolanty Brach-Czajny – zwykle krzątanie się i troszczenie się nadaje niezwykłości egzystencji – uwzniośla proste gesty, bez których życie staje się nieznosne i pozbawione znaczeń. Artystka kieruje naszą

uwagę na spektakl pozornie błahych czynności, które dodają życiu koloru i kształtu. *Banalne czyny* matki dosłownie kształtują egzystencję jej dzieci i jej własną.

Matrescencja Zięby-Zaborek przedstawia kobiety zarówno na łonie natury, otoczone rozkwitającą zielenią, jak i zamknięte w czterech ścianach. Obecne w świecie doczesnym i wyrwane z niego zarazem – zupełnie jakby brały udział w misterium, którego jako widzowie nie jesteśmy w stanie w pełni doświadczyć. Artystka sięga świadomie po narzędzie jakim jest fotografia analogowa – której efekty, podobnie jak doświadczanie macierzyństwa – potrafią zadziwiać i nie dają nam pełni kontroli nad finalnym dziełem. Fotografii analogowej, tak jak i bycia matką, uczymy się poprzez doświadczanie i próbowanie różnych rozwiązań, aż w końcu znajdziemy swoją drogę. Chociaż i wtedy wywołana klisza, zupełnie jak dziecko, potrafi zaskoczyć.

Zgłębiając temat macierzyństwa artystka odrzuca trendy znane nam dobrze z przestrzeni social mediów – jej obrazy rodzicielstwa to nie sesja lifestyle pokazująca instagramowe piękno lub przypudrowane trudy bycia mamą. To doświadczenie bycia pomiędzy – stanu, w którym kobieta może spełniać się w nowej roli, a przy tym mieć jej dość. Doznawać szczęścia i spokoju oraz przebudzowania i zmęczenia. Czas, kiedy jej ciało przepotwarza się wraz z nią w nieprzerwanym procesie stawania się matką.

Matrescencja to proces stawania się matką (analogiczny do terminu *adolescencja* – okres dorastania). Narodziny dziecka to moment transgresji i transformacji. Utrata kontroli nad ciałem i życiem. Ciągłe balansowanie między daniem i braniem. Zmieniają się role i relacje z bliskimi, z parterem, z przyjaciółmi. W tym kryzysowym czasie kobieta musi wypracować nowe strategie działania, bo dotychczasowy dobrze znany świat przestał istnieć. Gdzie stare „JA” już nie istnieje a nowe jeszcze się nie wykształciło. *Matrescencja* to proces kształtowania się nowej tożsamości, bardzo trudny i często zmusza do zagłębienia w przeszłość. Przypomnienie obrazu naszej matki, przyjaciółki, która urodziła dziecko, postaci z książek, filmów, które kształtowały nasze wyobrażenia o macierzyństwie. Przypominamy sobie również nasze dzieciństwo, przeżywamy je ponownie będąc rodzicem.

Wystawa *Matrescencja* to efekt spotkań z kobietami, które niedawno zostały matkami. Cykl o macierzyństwie zaczęłam w 2020 roku. Moje fotograficzne działania wyrosły z potrzeby wyjścia z domu i rozmowy, (kiedy zaczynałam projekt jako mama 1,5-letniego dziecka). Dwa razy zostałam matką, za każdym razem przeżyłam to bardzo mocno. Uczucia, które mi towarzyszyły były skrajne i chciałam o tym opowiedzieć używając fotografii. Projekt jest realizowany dzięki stypendium Marszałka Województwa Wielkopolskiego.

portfolio młodych

MATRESCENCJA to proces stawania się matką (adekwatny termin do terminu adolescencja – okres dorastania). Narodziny dziecka to moment transgresji i transformacji. Poszukiwanie siebie na nowo w tym doświadczeniu. Utrata kontroli nad ciałem i życiem, a może jej paradoksalne odzyskanie. Ciągłe balansowanie między dawaniem i braniem.

Zmieniają się role i relacje z bliskimi, z parterem, z przyjaciółmi. W tym kryzysowym czasie kobieta musi wypracować nowe strategie działania, bo dotychczasowy dobrze znany świat przestał istnieć. Gdzie stare „JA” już nie istnieje a nowe jeszcze się nie wykształciło. Matrescencja to proces kształtowania się nowej tożsamości, bardzo trudny i często zmusza do zaglądania w przeszłość. Przypomnienie obrazu naszej matki, przyjaciółki, która urodziła dziecko, postaci z książek, filmów, które kształtowały nasze wyobrażenia o macierzyństwie. Przypominamy sobie również nasze dzieciństwo, przeżywamy je ponownie będąc rodzicem. Bycie matką to także samotność, która często służy wejściu w głąb siebie. Odosobnienie, które pomaga stać się jedną.

Śladami mistrzów

15-31 października 2020

Udział w wystawie zbiorowej podczas V Wielkopolskiego Festiwalu Fotografii im. Ireneusza Zjeżdżałki, organizowany przez Wojewódzką Bibliotekę Publiczną i Centrum Animacji Kultury w Poznaniu. Praca prezentowana na wystawie była wykonana w tradycyjnej technice srebrowej.

SPOTKANIE

16.10.2020 r., g. 18:00

POZNAŃ

Fotoplastykon Poznański

OŚRODEK MYŚLI I DZIAŁAŃ FOTOGRAFICZNYCH CIEMNICA

Stereo Poznań

Ośrodek Myśli i Działań Fotograficznych CIEMNICA w 2016 roku, przy współpracy z Galerią Miejską ARSENAŁ, zorganizował w Poznańskim Fotoplastykonie pierwszą prezentację pt. *STEREOtypy – prawda leży w Poznaniu*. Celem tamtej wystawy było pokazanie mieszkańców miasta, którzy tworzą jego klimat i statecznemu miastu dodają trochę kolorytu.

W tym roku chcemy pójść krok dalej i przy pomocy naszych stereo fotografii spróbować rozpoznać, nazwać i wyartykułować problemy i zjawiska dotyczące mieszkańców ścisłego centrum Poznania. Zamierzamy sfotografować konkretne osoby, które zamieszkują tę dość problematyczną przestrzeń. Poprzez indywidualne narracje będziemy starali się opisać specyfikę i jakość życia w centrum miasta i próbować zdefiniować możliwe kierunki zmian.

Nie mamy stworzonego wzorca formalnego ani metodologii postępowania. Każda fotografia będzie innym śladem spotkania, wspólnym elementem łączącym może być przestrzeń miejską, potraktowaną tu nie jak malownicze tło, ale dopełnienie retoryki przekazu.

Bogusław Biegowski

Uczestnicy działania: Yu Andriichuk, Filip Fornalik, Łukasz Kaczorowski, Dominik Paździor, Magdalena Siwek, Agata Skibińska, Matylda Weidner, Beata Zięba-Zaborek

Koordynator działania: Bogusław Biegowski